ლიტერატურის, ხელოვნებისა და მეცნიერული ნაწარმოებების დაცვის ეკონომიკური ეფექტები.

სტუდენტები: თამარი დაიაური
მარიკო თვაური
პეტრე ჩიკვილაძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბიზნესის ადმინისტრირების ფაკულტეტზე მენეჯმენტში მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნის შესაბამისად

ბიზნეს ადმინისტრირება (მენეჯმენტი)

ჯგუფი #32

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ირაკლი ღვალაძე, მოწვეული ლექტორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2017

აბსტრაქტი

ჩვენი კვლევა შეეხება ლიტერატურის, ხელოვნებისა და მეცნიერული ნაწარმოებების დაცვის შესახებ, თუ რამდენაა იცნობს საქართველოს მოსახლეობა ამ საკითხს და რამდენადაა განვითარებული ეს სფერო საქართველოში.

შეასავალი

ხელოვნების, მეცნიერების და ლიტერატურის ნაწარმოების შემქმნელისათვის, ავტორისათვის, ან მისი მემკვიდრისათვის კანონით მინიჭებულიუ ფლებების ერთობილიობა საავტორო უფლებას წარმოადგენს.როგორც წესი, ნაწარმოები, გარკვეული დროის გასვლის შემდეგ ხდება საყოველთაო საკუთრება.საქართველოს კანონი "საავტორო და მომიჯნავე უფლებების შესახებ" საქართველოში საავტორო უფლების მარეგულირებელი ნორმაა.კანონი მიზნად ისახავს იმ საავტორო ქონებრივი და პირადი არაქონებრივი უფლებების დაცვას, რომლებიც მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების ნაწარმოებთა შექმნისა და გამოყენების დროს წარმოიშობა, ასევე, იცავს ზოგიერთ იმ მომიჯნავე უფლებას, რომელიც უკავშირდება შემსრულებელს, მაუწყებლობის ორგანიზაციებს, ვიდეოგრამისა და მონაცემთა ბაზის დამამზადებლებს და ფონოგრამას[11].კანონი განსაზღვრავს, რომ საავტორო უფლება ვრცელდება კონკრეტული ავტორის მიერ შექმნილი ხელოვნების, მეცნიერებისა და ლიტერატურის ნაწარმოებებზე, რომელიც შემქნელის (ავტორის) ინტელექტუალურ-შემოქმედებითი საქმიანობის შედეგად შეიქმნა მიუხედავად იმისა, თუ რა ფორმითა თუ საშუალებით არის იგი გამოხატული, რომელი კონკრეტული ჟანრია, რა მოცულობისაა, არის თუ არა გამოქვეყნებული და ა.შ. აქვე კანონი განმარტავს, რომ კონცეფციებზე, მეთოდებზე, აღმოჩენებზე და სხვა მსგავსს იდეებზე არ ვრცელდება საავტოროუფლება, მიუხედავად იმისა, მოცემულია თუ არა ის ნაწარმოებში.1. როგორ წარმოიშობა საავტორო უფლება და დროის რა პერიოდის განმავლობაში მოქმედებს საქართველოს კანონმდებლობით, კერძოდ კი, ზემოაღნიშნული კანონით

[1] საქართველოს კანონი საავტორო და მომიჯნავე უფლებების შესახებ